

1) en och en halv arbetsdag för varje full månad, som han under sagda kalenderår före utgången av den månad, under vilken semestern åtnjutes, har varit i landskapets tjänst, varvid 30 dagar anses motsvara en full månad;

2) aderton arbetsdagar, om den oavbrutna tjänstgöringen före semesterns begynnande varat ett år; och

3) tjugosex arbetsdagar, om den oavbrutna tjänstgöringen före semesterns begynnande varat fem år eller om han därförinnan varit anställd i landskapets tjänst i sammanlagt tio år.

3 §.

För sin egen utbildning i landskapets tjänst anställd praktikant, som icke förordnats till extraordinarie befattningshavare och icke står i arbets- eller läroavtalsförhållande till landskapet, tillkommer semester i enlighet med stadgandena i 2 §.

4 §.

Den, som förordnats att såsom tjänstförrättande eller vikarie handhava tjänst eller befattning eller extraordinarie befattning, äger rätt till semester på grund av tjänsteåren och ersättning därför enligt samma grunder som den ordinarie innehavaren av tjänsten eller befattningen.

5 §.

Då innehavare av landskapets tjänst eller befattning eller extraordinarie befattning förordnats att handhava tillfälligt uppdrag, är han berättigad att erhålla semester i enlighet med sin egentliga tjänst eller befattning.

6 §.

Vid beredande av semester räknas såsom arbetsdagar alla andra dagar förutom söndagar, kyrkliga högtidsdagar, självständighetsdagen, midsommaraftonen och första maj.

Fridagar, som på grund av ämbetsverks eller inrättnings arbetsordning eller den fastställda arbetsskiftstabellen redan införtjänats inberäknas icke i semestern.

7 §.

Den, som före kalenderårets utgång uppnår sådan tjänstetid, som berättigar till längre semester, är berättigad att utöver tidigare under samma kalenderår erhållen semester åtnjuta semesterförlängning. Icke erhållen semesterförlängning eller del därav må icke överföras till följande kalenderår, ej heller är vederbörande berättigad att erhålla ersättning därför.

Tjänstledighet må icke utan tvingande skäl beviljas så, att den omedelbart ansluter sig till semestern.

8 §.

Utgör antalet semesterdagar vid beräkningen av semesterns längd icke ett helt tal, beviljas del av dag såsom full semesterdag.

9 §.

Till tjänstetid, som berättigar till semester, må räknas tjänstgöring såsom värnpliktig i aktiv tjänst, om denna tjänstgöring direkt ansluter sig till den till semester berättigande tjänstgöringen.

Tiden för krigstjänst under krigstillstånd må av vederbörande alltid räknas såsom till semester berättigande oavbruten tjänstgöringstid, likväl icke under det kalenderår, då han inträder i landskapets tjänst.

10 §.

Till tjänstgöringstid, som berättigar till semester, räknas även tiden för sådan tjänstgöring i landskapets arbete på grund av arbetsförhållande, som arbetstagare må tillgodoräkna sig såsom till pension berättigande tjänstetid, likväl så, att sagda tid tillgodoräknas vederbörande oberoende av hans ålder.

11 §.

Såsom till semester berättigande, med landskapstjänst jämställd tid på även räknas sådan anställning i kommuns, samfunds eller enskild tjänst, som må beaktas såsom till ålderstillägg berättigande tjänstetid. Härvid skall även beaktas den tid, som vederbörande på grund av dispens är berättigad att tillgodoräkna sig för ålderstillägg.

Jämställd med tjänstetid i landskapets tjänst är tjänstetid i statens tjänst; likaså är tjänstgöring i statens arbete berättigande till semester på samma sätt som tjänstgöring i landskapets arbete.

12 §.

Vid beräkning av semester avdrages från denna den del, som vederbörande redan på grund av sitt föregående, enligt denna lag till semester berättigande tjänsteförhållande erhållit semester eller semesterersättning under kalenderåret.

13 §.

Sjukdom, som inträffar under tiden för semester, avbryter icke den redan påbörjade semestern.

På grund av sjukdom, som inträffat före semestern, må denna, om vederbörande så önskar och det utan avbräck för ämbetsverkets eller inrättningens verksamhet kan ske, uppskjutas till en senare tidpunkt under samma kalenderår.

14 §.

Har tjänstledighet beviljats på grund av sjukdom eller havandeskap och förlossning eller för handhavande av offentligt uppdrag eller för deltagande i kurser som ämbetsverket eller inrättningen anordnar, eller är vederbörande på grund av inkallelse till reservens repetitionsövningar, extra tjänstgöring eller tjänstgöring under krig förhindrad att handhava

sin tjänst eller befattning, äger han rätt att räkna denna tid såsom till semester berättigande tjänstetid och denna tid beaktas icke såsom minskning, då semestern för vederbörande kalenderår fastställles.

15 §.

Har tjänsteutövning avbrutits av andra än ovan i 14 § nämnda orsaker eller upphör tjänsteförhållandet till landskapet under kalenderåret, utgör semestern lika många tolfte delar av den fulla semestern som antalet i tjänstetiden under kalenderåret ingående fulla månader, varvid 30 dagar anses motsvara en full månad.

Trots avbrottet i tjänsteutövningen beaktas avbrottstiden, såvida icke hela avlöningen under tiden för tjänstledigheten innehållits eller såvida nedan icke annorlunda stadgas, såsom till semester berättigande tjänstetid.

16 §.

Har tjänsteutövningen avbrutits på grund av att vederbörande avtjänar frihetsstraff i straffanstalt eller befinner sig i villkorlig frihet eller vid domstol eller i disciplinär väg dömts att skiljas från tjänsteutövning eller medelst utslag av domstol eller vid disciplinärt förfarande, oaktat utslaget icke vunnit laga kraft, dömts till avsättning från tjänsten, är han under tiden för avbrottet icke berättigad till semester och ej heller att räkna denna tid såsom till semester berättigande tjänstetid.

17 §.

Avbryter ådömt straff icke tjänsteförhållandet till landskapet, må det på grund härav inträffade avbrottet i tjänsteutövningen ej heller beaktas vid beräkandet av den till semester berättigande oavbrutna tjänstetiden.

18 §.

Avbrott i tjänsteutövningen berättigar icke till överföring av semestern till följande kalenderår, ej heller till ersättning för till äventyrs icke erhållen semester.

19 §.

Semestern skall såvitt möjligt förläggas under tiden mellan den 1 juni och den 30 september. Såvida arbetets art eller andra orsaker det kräva, må semestern likväl antingen helt eller delvis förläggas till en annan än den ovannämnda tiden. Semestern må i allmänhet icke emot vederbörandes vilja givas i flere än två delar, av vilka den ena såvitt möjligt skall förläggas till ovannämnda tid.

Semestrarna skola ordnas så, att de vålla minsta möjliga avbräck för ämbetsverkets eller inrättningens regelbundna arbete.

20 §.

Då semesterordningen godkännes, skall förordnas vem som under semestern handhar på semester varandes uppgifter och ett dylikt handhavande av tjänst skall, såvida därom icke annorlunda förordnats eller särskilt anslag därför upptagits i ämbetsverkets utgiftsstat, ske ömsesidigt samt utan ersättning.

Semesterordningen skall såvitt möjligt fastställas och bringas till vederbörandes kännedom minst två veckor före semesterns början.

21 §.

Har ämbetsverk eller inrättning icke kunnat anordna semester under kalenderåret, skall därför erläggas ersättning, som motsvarar avlöningen under de i semestern ingående arbetsdagarna. Med vederbörandes samtycke må den sålunda icke erhållna semestern likväl överföras till tiden före den 1 maj följande kalenderår.

Avlider vederbörande, innan ersättning i enlighet med 1 mom. erlagts, åt honom, skall ersättningen utbetalas åt dödsboet.

Har semestern icke utnyttjats på grund av att vederbörande avlidit, erlägges icke semesterersättning åt dödsboet.

22 §.

Upphör tjänsteförhållandet till landskapet under kalenderåret innan semester erhållits, är vederbörande berättigad till en ersättning, som för varje sådan full månad, under vilken han efter den 1 januari samma kalenderår handhaft tjänst eller befattning, motsvarar en tolfedel av ersättningen för full semester. Ersättning erlägges likväl icke åt den, som genom domstolsutslag eller i disciplinär väg avsättes från sin tjänst eller entledigas på grund av olämpligt uppförande.

Har vederbörande fått åtnjuta längre semester än vad som i enlighet med hans tjänstetid skulle tillkomma honom per månad, skall den för mycket erlagda avlöningen, ifall tjänstutövningen under sagda år pågått minst sex månader eller tjänsteförhållandet utan hans eget vållande avbrutits, icke i fråga om den överskjutande delen återindrivas av honom. I annat fall beror det på vederbörande ämbetsverks eller inrättnings prövning, huruvida den för mycket erlagda avlöningen skall återbäras.

Vid beräkningen av semesterersättningen beräknas oberoende av kalendermånaden en tredjedel av årsavlöningens belopp för varje icke utnyttjad semesterdag.

23 §.

Angående semester för lärare och anställda vid läroverk och skolor är särskilt stadgat.

24 §.

Närmare bestämmelser angående tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov av landskapsstyrelsen.

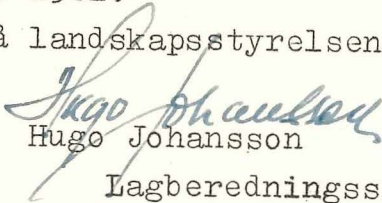
25 §.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft och genom densamma upphäves landskapslagen den 10 april 1957 om semester för tjänstemän och befattningshavare vid Ålands landskapsförvaltning (22/57). Blir tjänsteman eller befattningshavare genom denna landskapslags ikraftträdande berättigad till längre semester än den han redan åtnjutit under kalenderåret, skall han anses berättigad till semesterförlängning såsom i 7 § stadgas.

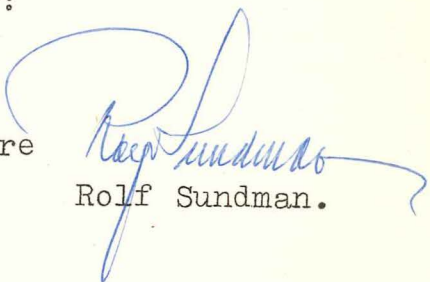
Mariehamn, den 6 mars 1961.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson

Lagberedningssekreterare

Rolf Sundman.